

на ёднікъ рабнікъ поламнікъ, тога ва расходз-жткъ бы́ва по малко традлівз ёть січкн-тѣ мжрданія-та, љ ёть січкн-тѣ оупражненія-та. Но растжікванье-то не пользува само ѿныіл, кой-то си мжчно ваздыіхаткъ, љ кой-то скъ асоматічески, кой-то йматкъ нѣкомъ си болестъ на страдцѣ-то си, љли на голѣмы-тѣ кржвны сждины.

Биканье. Кога-то пѣніе-то приказванье-то, љ вы-
соко-то четеніе не заминуваткъ нѣкомъ предѣлы, до-
карваткъ наї полезны сѣтнены. Сз тіа оупражненія
гласу-жткъ става по сіленж, љ забіра лесно да са прео-
важрта; но мніго-то љ ёть вжнз мѣрк-жтк пѣніе, бик-
канье љ приказванье, мніго пажти докараҳа кржво-
плюмніе-то, верему-жтк на вѣльій-жтк джигеръ, љли
на гжрло-то ймж, страданія на страдцѣ-то љ на голѣмы-
тѣ кржвны сждины, љ дрѹги страданія мніго тешки
по юшракічески-тѣ сждины, (по гжрды-тѣ).

Трёба братори-тѣ, кой-то приказваткъ, љ пѣвцы-тѣ
(фалтове-тѣ) да си распбщаткъ гласу-жткъ, да са доста-
війткъ додгѣ не скъ са оуморилі, љ додгѣ не скъ ги
заболеши гжрды-тѣ, љли да рекж по добрѣ, трёба да
доставійткъ тѣкѣ като са оуморіяткъ, да не си препі-
раткъ никога гласу-жткъ, да не са мжчаткъ да достигаткъ
юныіл гласове, до кой-то естество-то ймж не ги доставіж
да йдаткъ, да не пѣжтк нито да скажваткъ подірз ѹденіе-
то. Трёба да оунотребліваткъ сымѣренікъ дїетж, да
правійтк всілко иѣшо сз мѣрк, љ наї мніго не вимѣрен-
но-то сювокупленіе сз свой-тѣ си сопрѹги, љ да са вар-
дійткъ да не пїжтк мніго нито віно нито ракіа; да са